

Discussió

En aquest apartat es fa un contrast dels resultats que s'han obtingut amb les observacions i el que s'ha explicat al marc teòric. Per tant, es tenen en compte els diferents autors que s'han anat citant, però sobretot, hi apareix com aquests estudis es poden relacionar amb els resultats obtinguts en la meua intervenció. A continuació es fa un recordatori de la hipòtesi plantejada i els objectius per tal de comprendre més fàcilment la discussió.

La hipòtesis plantejada a l'inici d'aquesta intervenció és:

El fet d'aplicar una Unitat Didàctica dedicada exclusivament al treball de la competència intercultural, farà que millori aquesta competència i com a conseqüència, les relacions entre l'alumnat.

Els objectius plantejats varen ser:

- Descobrir el nivell de competència intercultural que té l'alumnat de 2n d'ESO d'un l'institut.
- Descobrir si la competència intercultural és diferent en nois que en noies.
- Valorar l'efecte que provoca l'aplicació de la Unitat Didàctica sobre la competència intercultural als i les adolescents de l'institut.

Després d'haver realitzat la intervenció en aquest grup de nois i noies s'han vist una sèrie de canvis positius pel que fa als diferents aspectes vinculats a la competència intercultural. Així doncs, s'interpreta que l'aplicació d'aquesta unitat didàctica va amb concordança amb la hipòtesi plantejada a l'inici de la intervenció; el fet d'aplicar una unitat didàctica dedicada exclusivament al treball de la competència intercultural, farà que millori aquesta competència i com a conseqüència, les relacions entre l'alumnat. Walsh (2005) dedica una part del seu estudi a l'aplicació dins de l'aula de la competència intercultural. Aquest autor divideix aquesta aplicació segons la manera com es treballa, ja sigui de forma transversal (pensar els criteris i les seves competències de manera que tingui una presència conscient, continua i organitzada dins el currículum) o integral

(els i les docents opten per dedicar-li una unitat didàctica en comptes de treballar-ho de forma transversal durant un cicle educatiu). Els resultats de la intervenció coincideixen amb estudis anteriors (López, Pérez i Monjas, 2007), a on es conclou que una aplicació integral de la competència intercultural a través d'una unitat didàctica, pot aportar resultats positius en l'alumnat. El fet de mostrar-li un especial interès, segons els autors i la meua experiència en la intervenció, fa que l'alumnat mostri més atenció al treball de la competència intercultural i sigui més conscient d'aquesta conscienciació.

Una de les millores que es comenten anteriorment és que el grup, després de la intervenció, és més competent a nivell intercultural. Al qüestionari realitzat es veu com treballant durant quatre setmanes en un clima de comunicació, autoconeixença, confiança, cohesionant el grup i coneixent de l'entorn proper i el llunyà, ha fet que les relacions i el fet d'empatitzar amb les altres persones augmenti. Com anota Bryam (2008) citat per UNESCO (2013) per tal que una persona sigui competent a nivell intercultural ha d'assolir el següent: sabers (coneixements de la cultura), saber comprendre (habilitats per interpretar/relacionar-se), saber aprendre (habilitats per descobrir/interactuar) saber ser (disposició a la curiositat i obertura) i saber involucrar-se (consciència cultural crítica). Així que promoure aquestes activitats que vetllen pel treball d'aquests sabers, s'ha pogut comprovar als resultats que ha augmentat aquest nivell de competència. Un dels fets diferencials dels meus resultats es reflecteix en el treball d'autoconeixement. Pel que fa als resultats obtinguts en les noies, podem observar que hi ha hagut un increment considerable en la pregunta sobre conèixer-me a mi mateix/a m'ajuda per conèixer millor les altres persones. En aquesta pregunta s'ha obtingut un augment de 0,33, passant d'un 3,29 a un 3,62. Així doncs, l'alumnat és conscient que és important adquirir tots aquests sabers per ser més competent a nivell intercultural.

El primer objectiu marcat a l'hora de realitzar aquesta intervenció és el de descobrir el nivell de competència intercultural que té l'alumnat de 2n d'ESO de l'institut, i d'aquesta manera, veure si es treballa prou a aquest centre educatiu. Tenint en compte els resultats obtinguts al qüestionari, i sobretot les respostes obtingudes a les entrevistes, en les quals tres dels entrevistats responen que la competència intercultural no es treballa prou als centres educatius, s'arriba a la conclusió que la competència intercultural es treballa poc, o bé no es treballa de manera adequada. López, Pérez i Monjas (2007) citats a Cuevas, Fernandez i Pastor (2009) ens parlen que molts docents creuen que, amb el simple fet de realitzar jocs cooperatius i jocs del món, la competència intercultural ja està treballada.

Després de posar en pràctica aquesta intervenció en un centre educatiu es pot considerar que la formació del professorat en aquesta competència és molt important perquè si el mateix professorat no és competent a nivell intercultural no podran formar persones que ho siguin. Feroso, 1992, citat a Flores, Prat i Soler, 2014, diu que és important que el professorat es prepari per rebre i comprendre els seus alumnes i a les seves famílies; que respectin la diversitat, les maneres de viure de cadascú, el comportament i les religions. També que sàpiguen resoldre conflictes que puguin aparèixer i puguin aprofitar-se d'aquests per enriquir culturalment als seus alumnes.

Pellicer (2007), diu que l'educació física és una bona eina per treballar el control emocional i aprendre a resoldre conflictes, i és que l'autora diu que a través de l'educació física es busca un desenvolupament integral de l'alumnat, potenciant el desenvolupament de les seves capacitats a nivell motor i integrat al treball d'actituds, valors i normes respecte a la vida i al cos, és a dir, permet contribuir en la formació personal i social de l'alumnat, i per tant, aconseguir formar persones competents no només a nivell personal sinó que també a nivell social, respectant la diversitat (Pellicer 2007, p.16). Pel que fa a la intervenció realitzada, les pràctiques interculturals s'adeqüen al document del departament en tant que en treballar la interculturalitat, s'aprofundeix també en els aspectes emocionals i socials dels estudiants i és que segons el departament, entendre les emocions pròpies és un pas previ per aconseguir una bona interacció social dins i fora de l'aula, i un bon desenvolupament de les competències interculturals de cadascú. Així doncs, la intervenció proposada, s'ha aprofundit en aquests aspectes per tal d'aconseguir un bon nivell de competència intercultural. Les classes d'educació física han estat una eina molt útil per treballar aquesta competència i sobretot, tal com diu Pellicer (2007), els aspectes emocionals.

Un dels altres objectius que m'havia marcat en la realització del meu treball era comprovar si la competència intercultural és manifesta d'una manera diferent en nois que en noies. Les diferències entre gènere han sigut en molts casos significatives i cal destacar alguns aspectes importants. Si observem des de una visió global, els resultats obtinguts després de realitzar la intervenció, podem veure que el nivell de competència intercultural ha anat en augment en gairebé tots els casos, hi ha hagut una sola excepció pel que fa a les preguntes de creences en el sexe femení, el qual el nivell de competència intercultural ha disminuït lleugerament. Tenint en compte les respostes a les entrevistes realitzades, hem pogut veure que la majoria dels entrevistats pensen que el fet de treballar l'autoconeixement i la gestió de les emocions afavoreix a l'hora d'empatitzar, val a dir però, que les noies tendeixen a aprofundir més sobre el tema. Si

ens centrem en els resultats obtinguts en el qüestionari, podem observar que les noies consideren molt important el fet de treballar aquest autoconeixement per tal de millorar les relacions amb les altres persones i per altra banda, si observem els resultats obtinguts en els nois, podem dir que no hi mostren tanta importància. Lligat amb els resultats obtinguts, Flores (2013) en el seu estudi sobre l'aplicació d'un programa d'habilitats psicosocials basat en l'autoconeixement per millorar les relacions interpersonals dels nens i nenes de 3r de primària també arriba a la mateixa conclusió: les nenes donen més importància el fet d'autoconèixer-se per tal de millorar les relacions amb les altres persones.

Després de realitzar la intervenció s'ha pogut veure clarament que tal com diu Ruiz (2012), la competència intercultural és més elevada en dones que en homes. De fet, afirma que: "Por lo que se puede decir que las mujeres se implican más y prestan más atención al momento de comunicarse con personas de otras culturas" (Ruiz, 2012, p.366). També Vilà (2006) en el seu estudi obtenen resultats en els quals es veu clarament que les noies són més competents interculturalment que els nois. El meu estudi segueix la mateixa direcció, ja que en el qüestionari realitzat es veu clarament com en tots els subgrups els resultats de les noies pel que fa les competències interculturals són més satisfactòries que en els nois. Es pot veure clarament diferències significatives en les respostes obtingudes. Per exemple, a la pregunta si hi ha grups de persones inferiors als altres, si les persones dels països subdesenvolupats s'haurien de quedar als seus països o si conèixer-me a mi mateix m'ajuda per conèixer millor les altres persones. Tot i això, en l'estudi qualitatiu no sembla reflectir diferències considerables entre nois i noies pel que fa a la competència intercultural, per tant, seria interessant, en estudis futurs, aprofundir en aquest tema, per intentar descobrir a on rau l'origen d'aquesta diferència.